

אור שלום

מרכז גורני ללימוד פנימיים הגוריה והגסידות
לאורו של האדמו"ר מקומה"ק י"ט אהר"ר שלום ספרין רבקה

מאורות שלום העולם השבועי שלך יו"ל ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
דוא"ל - <mailto:info@ohrshalom.net> באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

הרב נועם צחור	שתי יצירות	בנין עדי עד
לא מוגה	נכתב ע"י התלמידים	שיעור מס' 5-

על הפסוק "וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים" [בראשית,ב] אמרו רז"ל שתי יצירות נאמר כאן. יצירה לעולם הזה, ויצירה לעולם הבא. משמעותם של דברי רז"ל אלו, כי יצירתו של אדם נעשתה מתחלה כיצירה נצחית, בשתי פנים.

פן אחד יצירה גשמית זו החולפת והמפורדת היינו זכר ונקבה, והפן השני הצורה הרוחנית נצחית זו המאוחדת לנצח נצחים – לעולם הבא. וכך מצאנו בדברי אור החיים הקדוש בפירושו על התורה [בראשית,כ"ט] "ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי" – אמרה מעתה אין טעם בדבר, אלא הרי זה ללמד כי לא בדרך טעות היו נישואיה כ"א אשתו זאת, והוא אומרו "הפעם" יצדיק להתלוות לה בתורת אישות ומעתה בג' הוה חזקה כי אני בת זוגו, ונישואיה מה' יצא הדבר, ועוד נתכונה באומרה ילוח אישי כי גם בזמן יציאתה מעוה"ז לא תפרד ממנו להיות בת זוגו וכמאמרם ז"ל כי הזוגות יתלוו בעולם העליון בתמידות". [עכ"ל]

משמעותם העמוקה של דברי רבותינו מתוקים מדבש בפרשנות הפסוק, וכל זה על מנת ללמדנו כי נשמות בני הזוג לאחר המוות חוזרות למקור מחצבתן ולמצבן הראשוני, שהוא אחד נצחי תמיד, ולכן תלתה לאה את אימות היותה אשתו ובת זוגו המהותית נפשית, בעובדה שזכתה ללדת לו את שלשת הבנים שבטי אלוה, שלא במקרה, ולא מתוך נישואי טעות, אלא מכאן מוכח שהיא הטשה האמיתית, ובת הזוג, זו המהותית, ועל כן הם כך יעקב ולא, יהיו לנצח, באותה מציאות רוחנית תדירית.

וכך מצינו בדברי הזוה"ק "הנשמות כשנבראות למעלה זכר ונקבה נבראות, וכשיוצאות לעולם מתפרשים ואם זוכים, מתחברים כבתחלה, ומפני חטאו של אדם הראשון, לא כל אחד זוכה לקבל זוגו הראוי, ונולדים בנים שאינם מהוגנים" [זהר שמות מ"ג], מכאן למדים אנו [וכמו שכבר אינו בעבר] שבתחלת בריאת האדם הוא ובת זוגו הם יחידה אחת, ורק לצורך יציאתם לעולם המעשה הפ מתפרשים, נפרדים זה מזה, פרוד גשמי בלבד, ואם זוכים חוזרים למהותם ושלמותם הראשונית.

ולכן נבין היטב את דברי הזוה"ק [שמות,ז] "מי שאינו נושא אשה טוב שלא נברא, ואין לו חלק בה' הקדוש ואינה מתאחדת עמו לאחר מותו". מדברים אלו חובה לשים לב שלא להתלהב ממה שמכונה היום "אהבה ממבט ראשון" משום שהקשר הזוגי בעולם הזה הוא זה שאתו הולכים לעולם הבא, ולא ניתן להפריד ביניהם. וכמסופר על אשת פוטיפר במצרים "ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה", ופרשו חז"ל על כפל הלשון "לשכב אצלה להיות עמה" בעולם הזה ובעולם הבא.

ומכאן, עצם מציאותה הנפרדת של בת הזוג, או חסרונה, עשוי להתפרש בשני אופנים. חסרונה עלול ליצור טעות, שהאדם שלם שלמות מהותית עצמית, ממילא אין מקום למציאותה של בת הזוג, ואפשרות זו היא מנועה בעולם הזה הגשמי, או שיש כאן פגם מהותי בעצם הנברא, שהרי חסרה לו בת זוגו, וגם אפשרות זו לא תיתכן שהרי אין ליחס לקב"ה שהוא עצם השלמות ומוקרה, שיברא בריאה שאיננה מושלמת, והוא הדין גם לולא היתה בריאתה למציאות נפרדת, לכן "אעשה לו עזר" שהיא השלמתו ושלמותו העצמית, כדברי הזוה"ק הנ"ל.

אך אי אפשר שלא להביא את דברי הזוה"ק [שם] בסופו "ומפני חטאו של אדם הראשון לא כל אחד זוכה לקבל זוגו הראוי ונולדים בנים שאינם מהוגנים" שהם דברים שמשתלבים בצורה מדהימה שבו אנו רואים בבת הזוג חלק טבעי מהותי של בן הזוג, ולפי זה ברור מדוע אדם שנושא אשה שאינה בת זוגו הטבעית והמהותית, נולדים לו בנים שאינם מהוגנים, שהרי קיימת ככאן אי התאמה שורשית רוחנית, ועל כן כשם שהחיבור הרוחני המהותי והנצחי אינו ראוי, כלומר הנישואין לא "נורמאליים" כך הילדים יהיו פגומים, מבחינת שיעור קומתם הרוחניים – אינם מהוגנים.

ודוגמא לכך נתנה התורה בפרשת "אשת יפת תואר" ופרשת "בן סורר ומורה" שעל סמיכות פרשיות אלו שאלו חז"ל מדוע נסמכה פרשת אשת יפת תואר לפרשת בן סורר ומורה? ללמדך, שכל הלוקח אשה לשם יופי, סופו ללדת בן סורר ומורה..."

וכבר דברנו בנושא אחר [מובא באור החיים] שבמצות ירושת בן בכור ביאר האור החיים הקדוש שגישתם והתנהגותם של ההורים, קובעת את תכונותיו הרוחניות של הילוד. ולכן אמרו רבותינו "ויתפלל אדם לאשה הגונה לו, שלא יפגום בזרעו" [זוה"ק שמות ד].

נמצאנו למדים, שהתפלה לבת זוג הגונה אין הכוונה להגנה מבחינת אישיותה בלבד, אלא ואולי עיקרה של תפלה זו שתהא האישה הזו חלקו ועצמו מבחינת שורשו המהותי הראשוני, ומתוך כך היא ההגונה לו.